

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Arme Vagner Popović, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja HP – Hrvatska pošta d.d., Z., koje zastupa opunomoćenica M. D., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. u. k. p. u., D., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 12. veljače 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/20-01/1142, URBROJ: 401-01/10-20-2 od 19. listopada 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem je poništeno rješenje tužitelja broj: HP–08/1-042575/20 od 9. rujna 2020. kojim je na temelju odredbe članka 20. stavka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI), odbačen zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama. Tuženik je poništio navedeno rješenje i vratio predmet tužitelju na ponovni postupak, uz obrazloženje kako je iz zahtjeva zainteresirane osobe i njegove dopune jasno vidljivo u odnosu na koja trgovačka društva se informacije traže, dok je međutim zahtjev i dalje nerazumljiv i neodređen jer nije jasno što se smatra pod pojmom „povezani pravni i fizički subjekti“. Stoga u nastavku postupka tužitelj treba pozvati zainteresiranu osobu da točno naznači na koje pravne odnosno fizičke osobe se zahtjev odnosi.

Tužitelj u tužbi osporava zakonitost navedenog rješenja te ističe kako ni nakon elektroničke poruke zainteresirane osobe koju je tužitelj zaprimio 17. kolovoza 2020., uz koju su dostavljene dvije PDF datoteke, zahtjev i dalje nije sadržavao sve podatke koji su važni za prepoznavanje tražene informacije. Zainteresirana osoba je podnijela zahtjev kojim je tražila podatke o iznosima koje tužitelj i povezani pravni i fizički subjekti plaćaju K. d.o.o. i/ili grupi F. za najam prostora, kao i iznosima koje tužitelj temeljem drugih osnova plaća navedenim subjektima. Uvidom u sudski registar tužitelj je utvrdio se u tom trenutku sudskom registru nije nalazio ni jedan subjekt upisan s tvrtkom K. d.o.o. ili grupa F. Dakle, zahtjev je i dalje ostao neodređen u pogledu informacija koje se traže, a privici dostavljeni uz zahtjev nisu otklonili nedostatke jer su i dalje protuslovni nazivima pravnih osoba navedenim u zahtjevu. Podnositelj zahtjeva je udruga, dakle pravna osoba, po svemu ravnopravna tužitelju, neovisno

o činjenici ima li ili ne svojstvo tijela javne vlasti. Postupak tužitelja usmjeren je na precizno određivanje pravnih subjekata u zahtjevu, na razini da to budu barem određiva trgovačka društva te je usmjeren protiv arbitriranja što je sukladno stajalištima Ustavnog suda Republike Hrvatske. Smatra da je osporeno rješenje kontradiktorno u obrazloženju i to u dijelu kojim tuženik tužitelju daje detaljne upute glede daljnjih radnji. Ovo iz razloga što iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da tuženik ipak smatra zahtjev podnositelja nerazumljivim i neodređenim jer u njemu nisu definirani „povezani pravni i fizički subjekti“ u odnosu na prvostupanjsko tijelo, nije naznačen vremenski okvir za obje točke zahtjeva te nisu definirane u zahtjevu navedene „druge osnove plaćanja“. Odgovori podnositelja zahtjeva na ove upute trebali bi biti sadržajno mnogo zahtjevniji i složeniji od odgovora glede identificiranja pravnih osoba na koje se zahtjev odnosi. Smatra u tom dijelu osporeno rješenje nepotpunim jer ne daje konkretne upute tužitelju kao tijelu javne vlasti, odgovor kojeg stupnja razumljivosti i potpunosti treba prihvatiti kao uredan da bi se po njemu moglo postupati. U protivnom je izgledno ponavljanje situacije kakva je nastala i u ovom predmetu. Smatra da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno te predlaže Sudu da poništi pobijano rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod osporenog rješenja i navodi kako je nesporno tužitelj pozvao podnositelja zahtjeva da ispravi svoj zahtjev te da je podnositelj zahtjeva dostavio elektroničku poruku sadržaja: „Poštovani, sukladno vašem zahtjevu, u prilogu vam prilažem izvatke iz sudskog registra“ te je priložio izvatke iz sudskog registra za trgovačka društva K. p. d.o.o. i F. g. d.d. Neosnovano je pozivanje tužitelja na činjenicu da je podnositelj zahtjeva pravna osoba i na ravnopravnost istog u odnosu na tužitelja, koji argument je vjerojatno usmjeren na to da se ne radi o nekoj osobi. Međutim ovdje nije pitanje radi li se o nekoj stranci, već o tome da je tužitelj podnesak korisnika potpuno zanemario zbog pretjerano formalističkog stajališta. Zaključuje da je iz navedenog jasno na koje postojeće subjekte iz sudskog registra se zahtjev odnosi te da se dostava izvadaka iz sudskog registra, u okolnostima konkretnog slučaja, ima smatrati ispravkom zahtjeva, a svako drukčije tumačenje otvara prostor pretjeranom formalizmu, čemu nema mjesta upravnom postupku. U osporenom rješenju tuženik je dao jasnu uputu tužitelju u čemu se sastoji neodređenost i nerazumljivost zahtjeva, a nema zapreke da drugostupanjsko tijelo ukazuje prvostupanjskom tijelu na neke druge nedostatke, što je u konkretnom slučaju učinjeno, jer se na taj način otklanjaju nedostaci u zahtjevu. Svrha upute je upravo da se otklone svi nedostaci koji se tiču jasnoće i određenosti zahtjeva, što je u skladu s načelom ekonomičnosti postupka. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba nije dostavila odgovor na tužbu iako je uredno pozvana rješenjem od 25. studenoga 2020.

Tužitelj nije dostavio očitovanje na odgovor na tužbu koji mu je uredno dostavljen uz dopis od 20. siječnja 2021.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS) Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

Odredbom članka 20. stavka 2. ZPPI-a propisano je da u slučaju nepotpunog ili nerazumljivog zahtjeva tijelo javne vlasti će bez odgode pozvati podnositelja zahtjeva da ga ispravi u roku od pet dana od dana zaprimanja poziva za ispravak. Ako podnositelj zahtjeva ne ispravi zahtjev na odgovarajući način, a na temelju dostavljenog se ne može sa sigurnošću utvrditi o kojoj se traženoj informaciji radi, tijelo javne vlasti odbacit će zahtjev rješenjem.

U ovoj stvari je nesporno da zahtjev za pravo na pristup informacijama koji je zainteresirana osoba podnijela tužitelju elektroničkom poštom 12. kolovoza 2020., nije bio jasan te je tužitelj elektroničkom poštom poslanom 17. kolovoza 2020. obavijestio

zainteresiranu osobu kako pregledom sudskog registra nije mogao utvrditi postojanje subjekata upisa pod nazivom/tvrtkom K. d.o.o. odnosno g. F. i sukladno članku 20. stavku 2. ZPPI-a pozvao je podnositelja da zahtjev ispravi na način da bude razumljiv. Pri tome nije posebice ukazao zainteresiranoj osobi u kojem pravcu zahtjev treba ispraviti.

Istoga dana zainteresirana osoba je postupila po traženju tužitelja i elektroničkom poštom dostavila izvatke iz sudskog registra za trgovačka društva K. p. d.o.o. i F. g. d.d.

Sud prihvata ocjenu tuženika da je time zahtjev razumljiv i jasan u odnosu na koja trgovačka društva se informacije traže, međutim zahtjev je i dalje ostao nejasan u dijelu koji se odnosi na „povezane pravne i fizičke subjekte“ (kako se navodi u zahtjevu) u vezi čega je tuženik uputio tužitelja da pozove zainteresiranu osobu da i u tom dijelu zahtjev uredi.

Naime, budući da tužitelj nije određeno naveo zainteresiranoj osobi na koji način je zahtjev potrebno ispraviti, ne mogu se prihvatiti njegovi prigovori da podnositelj zahtjev nije (barem djelomično) uredio te da ga je zbog toga trebalo odbaciti. Ovo posebice iz razloga što je tužitelj u elektroničkoj pošti naveo nedostatak zahtjeva u pogledu naziva trgovačkih društava u odnosu na koje se informacija traži, a koji nedostatak je podnositelj zahtjeva otklonio.

Prema ocjeni Suda, imajući na umu da je prethodno citiranom odredbom ZPPI-a propisana mogućnost odbacivanja zahtjeva ako podnositelj ne ispravi zahtjev na odgovarajući način; odbacivanje zahtjeva kao posljedica njegove neurednosti, može uslijediti samo ako je stranci jasno određeno na koji način zahtjev treba urediti da bi se po njemu moglo postupiti.

Podnositelj je zahtjev (uz nedostatak precizne upute tužitelja) uredio na način na koji je to smatrao ispravnim, a tijela javne vlasti koja su obveznici postupanja po ZPPI-u, trebaju prilikom rješavanja zahtjeva imati na umu i načela upravnog postupka, među kojima je i načelo pomoći neukoj stranci (propisano člankom 7. Zakona o općem upravnom postupku, Narodne novine, broj 47/09.). Ovo bez obzira na činjenicu što je u konkretnom slučaju podnositelj zahtjeva udruga, dakle pravna osoba, jer to samo po sebi ne znači da raspolaže stručnim znanjem potrebnim za ostvarenje traženog prava.

S obzirom da na temelju odredbe članka 25. stavka 7. ZPPI-a, tuženik kad utvrdi da je žalba osnovana ima ovlast naložiti tijelu javne vlasti da odluči o zahtjevu korisnika, prema ocjeni Suda tuženik je u takvoj situaciji ovlašten tijelo javne vlasti uputiti na nedostatke u postupku koje treba otkloniti u nastavku postupka.

Slijedom izloženog, Sud je tužbeni zahtjev odbio na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a.

U Zagrebu 12. veljače 2021.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.